

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XI. Die Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

menses plures, cum Rector Collegia gubernaret, ac alia quædam de illo fustus narrantur in Heroibus charitatis. Cum id Collegium ad extremam egestatem redactum esset, illo apud agros interea satagente, rogatus à P. Ministro; Ecquid capiendum esset consilij; respondit, quærendum esse in oratorio genuali. Sed cum ibi nil repertum esset, id de oratione interpretari libuit: quâ coram sanctissimo SACRAMENTO fusâ postridie lautum ex insperato auxilium Collegio est alatum. Nempe hoc erat Marcellini consilium, ut orarent.

Oratio.

P. FRANCISCVS DE OCANNA.

Hispanus
Carmonæ.
10. Nov. 6.
1646. xrat.
31. Soc. 17.
Mense.

Carnem suam odio habuit ut Deum amaret ardentius. Inmeridie modicum cibi, & id quod erat deterrum, vesperi nihil quo se reficeret admittebat. Breuem, ac durum capiebat secundum, saxe usus pro lectuli appa-

ratu. Recreationum loco erat illi cubiculum, atque silentium; ibi memor Dei delectabatur. Nulla illi supellex nisi quâ carnem affligebat, cruentum flagrum, catenula, & cilicia quibus cingebatur. Cum curaretur, ænea illi videbatur caro, adeò fortiter ferebat dolores acerrimos. Orandi assiduitati horas integras, noctu etiam, transcri-

Ictunia.
Mortific.

bebat: & cum alijs manè surgerent ad orandum, iam ille duas tressic horas orando impenderat, & communem illam cum alijs addebat. Quotidie duas alias horas dabat conscientiæ Sacramento expiandæ, diuino sacrificio celebrando, & gratiis Deo reddendis.

Paupertas.

Rosarium Deiparæ quotidie recitabat; mortis autem, ut vocant, coronam seu rosarium diebus festis; ut se natali suo seu festo æterno festis diebus singulis præpararet. Imperasse erga verò videtur insignem apparitionem. Sacro enim exercitiorum spiritualium secessu flagranter usus, in morbum indicit qui ei extremus fuit.

Oratio.

Conspicua.

More.

Fuga.

Mors.

fuit. Inde illi admirabilis ad singulas regulas perquisitè seruandas contencio, & mores digni opinione, quæ de illo percrebuit.

P. VINCENTIVS
DAMIANVS.

IOANNES
PAVEGEAV COAD.

Gallus Tur-
none. 11.
Nou. 1624.
Ætat. 91.
Soc. 69.

Humil.

B.V.

Conf. quatuor.

HVmilitate, pietate, patientiâ præ-
dicta. Rogabat etiam de genibus
aliquando Superiores, vt se tamquam
inutilē ad Xenodochium mitterent;
quò istic precariō inter mendicabula
victaret. 30. extremis vitæ annis à
dæmonibus miserè vexabatur, è le-
stulo extrahebatur, vapulabat; eo
tempore sèpè Beatissimæ Virginis, ac
sancti Antonij opem implorare auditus.
Diuinā Synaxi reficiebatur die-
bus alternis; confitebatur autem quo-
tidie. Inde haud ea vis fuit in illum
Dæmonibus, quam ipsi optassent. Æ-
ger aliquando eā nocte, quā Grego-
rius XIII. Pont. Max. Romæ obiit (vt
postea est obseruatum) repente dixit:
Iam, iam Ecclesiæ columna corruīt.

P. IOANNES
ARNOLDI.

Germanus
Vv. ffelhof.
dæc. 11. Nou.
1631.

Fides.

IMpiger operarius Dei. Cūm diui-
nis operatus à sacro & concione re-
diret, eius calix & sacrificiales vestes
ab hæreticis rusticis direptæ, ac per
contumeliam impiè tractatæ; ipse ab
ijsdem, posteaquam sudibus pessimè
vapulauit, deinde ascia perfracto ca-
pite arbori est alligatus. Iugulum illi
præscindens dirus rusticus: *In nunc,*
inquietabat, & hoc ore, si potes, tuum illud
Dominus vobiscum repetito.

ANNO 1641. Philippinas obtinuit. Italus in
Philippinis.
11. Nouemb.
1649. eti.
34. Soc. 18.
Fides.
In ipsis Indijs Indias magis re-
conditas, & arduas perscrutatus. Fuit
inconditæ illius turbæ ad mitia studia
suavis ductor. Apud Iubigenenses, &
Bacerenses barbaros heroë digna gessit
pro fide, & passus est; vsque dum in
Crucifixi amplexu (pro quo, & cui
animam deuouebat) lancea confixus,
vitæ finem impleuit: & eam quam ab
infantia incorruptam ab omni graui-
re noxā seruārat innocentiam, devoutā
puri sanguinis purpurā cumulatam
nobilitauit; religiosorum iuxta, & se-
cularium ore dictus *magnus Euangelij*
vindex, & ipsâ morte assertor. Sic
moji decebat virum in primâ ætate
Angelicum, heroëm in robusta. Nox
illi persæpè vigil ducta in deliciis Dei;
quem vbiq; præsentem perpetuâ con-
fuerudine ad opem suæ tenuitati fe-
rendam religiosè vocabat. Vnde illi
vis animi vegeta, & vires corporis,
ac dulcis de fideli Deo fiducia, illis
etiam quas de diuinæ perfectionis ex-
celitate particulatim in Deo sèpè
mente tractabat commentationibus
validissimè confirmata.

P. THEODORVS
MASSIMANVS.

PErpetuâ cùm aliâs, cum coram Italus Co-
sanctissimo Eucharistiâ Sacramen- sentia. 11.
to perdiu orandi assiduitate, ac suaui Nou. 1653.
diuinarum rerum commentatione per
Calabriam celebris, non sîc eximiæ Oratio.
virtutis fama impensis amabatur.
Vnde faciliorem fidem inuenit piæ,
atque à singulari solidaque virtute
commendatae cuiusdam Sanctimonialis

Letta.

lis narratio, quā dicebat; sibi per quietem visum lectulum holoserico, aureo, floridoque paratu pretiosē instructum; cumq̄e interrogaret cūnam spōso cælestis ille thalamus pararetur; audiuit, parari cūdam virtute insigni tunc ē vita migranti. Hoc responso accepto experrecta, illicē eris nostri campani mortuale signum pro mortuo quoipiam, de moe dari au-

diuit; cumq̄e Patis Theodori vitā tunc functi signum illud esse certior esset facta, facilē interpretata est, requiem æternam in aurei ac floridi illius lectuli symbolo Patri Theodoro esse paratam. Neque alienum id esse à vero credidēre iij quibus tam Sancti monialis illius quām Patris Theodori virtus perspecta est.

Mors.

XII DIE NOVEMBRIS.

P. FRANCISCVS PARVVS IOANNES
DE HERRERA.
seu NICOLA VS
ODOENVS. COAD.

11. Nouēb.
Hispanus
Hispani.
1600. xstat.
66. Soc. 27.

Fervor.

Oratio.

Charitatis.

Nobilitate, eruditione, atque armis in Africa & India (vbi suis expensis militem duxit) illustris cūm esset, Limæ anno ætatis vnde quadragesimo se Iesu antesignano addixit in Societate in qua tam flagrantrem gessit, vt inuidus & immundus genius illum variè ab ardore illo abducere molitus sit; & cūm nil posset, inflictis etiam plagis malè illum habuerit. At ille animo semper sibi presentissimo, atque imperterritu nihil de flagrantia sua omisit. Orantem aliquando aggressus, eum pilæ instar in angulum sui conclusis abiecit. At ille vincendi, atque plus in eo proficiendi occasione inde acceptā quō exercebatur magis, ed se magis orandi ac virtutum studio addicebat. Ab Anglis hæreticis aliquando multa tulit, etiam verbera; ed quodd ē Societate esset heterodoxis adeò inimicā. Postea in peste Hispalensi anno 1599. heroicam operam nauauit Deo & charitati.

Hic in Anglia sub adscito Ioannis Anglus Ls. Parui nomine latuit, & in pusillo corpore magnam animi vim ostendit. Excelluit ingenio ad inueniendum, accommodandumque latebras in quibus delitescerent Patres, & sacer apparatus. Non semel in carcere, catenā grauis, colaphos, inediam, & alia periessus est quæ hæreticus furor in Catholicos exercet cūm rerum potiuntur hæretici. Cilicum tamen, id que persanè asperum, nunquam à corpore deponebat. Per tres ipsas horas tortus, pependit ferro onustus; sed nihil quod fidei, nihil quod fidelibus noxæ foret dixit, aut admisit. Eâ fuit modestiā, vt velut indignus Coadiutoris nomine, semper se pro Patrum famulo potius quām Coadiutore haberet optaret. Cūm iterum captiuus teneretur; scireturque quām nobilis cæcarum latebrarum artifex esset, miris, longis, inusitatibus per septem horas ipsas tormentis excarnificatus est per continuatos plures dies, visceribus ipfis fluentibus. Ita fortissima, & innocentia

Fides.

Mortis.

Humili.